

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli ve Beden Eğitimi Öğretim Programı 6

Can Nakip¹

Özet

Bu bölüm, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin genel yapısını ele alarak modelin öğrenci merkezli, kapsayıcı ve bütüncül eğitim anlayışının beden eğitimi öğretimine yansımalarını kapsamlı biçimde açıklamaktadır. TYMM'nin temelini oluşturan çoklu okuryazarlık, dijitalleşme, sürdürülebilirlik, kültürel değerlerin korunması ve etik ilkelere dayalı eğitim yaklaşımının, beden eğitimi dersleriyle nasıl bütünleştirildiği ayrıntılandırılmaktadır. Model, fiziksel gelişim kadar sosyal-duygusal, kültürel ve bilişsel becerilerin de aynı derecede önemli olduğunu vurgulamakta; öğrencilerin iş birliği, adalet, sorumluluk ve sağlıklı yaşam bilinci gibi özellikleri spora dayalı öğrenme ortamlarında geliştirmesini amaçlamaktadır. Ayrıca süreç odaklı ölçme-değerlendirme anlayışı, performans temelli araçlarla desteklenerek öğrencilerin gelişiminin çok yönlü biçimde izlenmesini sağlamaktadır. Bu yönleriyle beden eğitimi, TYMM'nin bütüncül vizyonunda hem hareket kültürünü hem de toplumsal uyumu güçlendiren stratejik bir eğitim alanı olarak konumlanmaktadır.

1. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin Genel Çerçevesi

Günümüz dünyasında eğitim, yalnızca bireylerin kişisel gelişimini desteklemekle kalmamış, aynı zamanda toplumların sosyo-ekonomik kalkınmasının şekillenmesinde de temel bir etken haline gelmiştir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) ise, küresel ölçekte hızla dönüşen bilgi-beceri ortamına uyum sağlamak ve milli-manevi değerleri çağdaş bir yaklaşımla bütünleştirmek amacıyla tasarlanmış kapsamlı bir eğitim reformu niteliğindedir (Ülçay, 2024).

TYMM'nin doğuş aşamasında “K12 Beceriler Çerçevesi Türkiye Bütüncül Modeli” belirleyici bir etki yaratmıştır. Millî Eğitim Bakanlığı (MEB) ile

1 Dr. Öğr. Üyesi, Kurum: Muş Alparslan Üniversitesi, E-posta: can_nakip@hotmail.com
ORCID: / <https://orcid.org/0000-0002-9369-2426>

UNICEF'in ortak çabasıyla hazırlanan bu model, ilk etapta aynı adla anılsa da Türkiye Yüzyılı vizyonuna paralel olarak revize edilmiş ve bugünkü hâlini almıştır (MEB, 2022). ABD, Danimarka ve Kanada örneklerinde olduğu gibi okul öncesinden lise son sınıfa kadar geniş bir aralığı kapsayan K12 yaklaşımı, yalnızca akademik başarıyı değil, öğrencilerin sosyal ve kültürel gelişimlerini de destekler (Yıldırım & Çalışkan, 2024; Balci, 2021).

Modelin öne çıkan özelliklerinden biri, eğitim sistemine dokuz ayrı okuryazarlık alanının entegre edilmesidir. Finansal, dijital, sürdürülebilirlik ve bilgi-veri okuryazarlığı gibi çağdaş yeterliliklerin yanı sıra, sanat, kültür ve vatandaşlık okuryazarlığı da bu çerçevede yeniden ele alınmıştır (Karataş, 2024). Söz konusu okuryazarlıkların beden eğitimi derslerine somut bir biçimde yansıtılması mümkündür: teknoloji ve dijital okuryazarlık giyilebilir spor cihazlarıyla; vatandaşlık okuryazarlığı ise takım sporları üzerinden adalet ve iş birliği prensipleriyle öğrencilere aktarılabilir.

TYMM'nin yenilikçi yapısı, bireylerin hızla çoğalan bilgi akışını kavrayıp, yaşam boyu öğrenme yetkinliklerini güçlendirmelerine doğrudan katkı sağlar. Bu bağlamda beden eğitimi; sadece fiziksel gelişimi değil, aynı zamanda zihinsel çevikliği, sosyal uyumu ve kültürel değerleri spor aracılığıyla içselleştirmeyi mümkün kılan bir platform olarak modelde ayrı bir işlev üstlenmektedir. Model ile bireyin bilgi okuryazarlığının pekiştirilmesi hedeflenmiş; eğitimin sınıf ortamıyla sınırlandırılmayarak öğrenmenin yaşamın her alanına yayılması amaçlanmıştır (Turgut, 2025).

2. Öğrenci Merkezli ve Kapsayıcı Yaklaşım

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin (TYMM) en çarpıcı yeniliklerinden biri, öğrenci odaklı ve kapsayıcı bir bakış açısının temel alınmasıdır. Geleneksel eğitimde öğrenciler çoğu zaman pasif bilgi alıcıları olarak konumlandırılırken, TYMM ile her birinin öğrenme sürecinin aktif bir katılımcısı haline getirilmesi öngörülmüştür. Böylece bireysel farklılıklar dikkate alınarak öğrencilerin, kendi ilgi ve yetenekleri doğrultusunda gelişme fırsatı yakalaması sağlanır (Ülçay, 2024).

Özellikle beden eğitimi derslerinde bu yaklaşım, motor becerileri, fiziksel kapasiteleri ve sportif ilgileri farklı seviyelerdeki öğrencilere yönelik çeşitlendirilmiş öğrenme ortamları oluşturulmasına imkân tanır. Modelin bu yönü yalnızca akademik başarıyı hedeflemekle kalmaz; aynı zamanda öğrencilerin sosyal-duygusal gelişimlerine de odaklanır. Eleştirel düşünme, problem çözme ve yaratıcılık gibi yetkinlikler, eğitim sürecinin ayrılmaz bir parçası haline getirilmiştir (Ülçay, 2024).

Bu bütüncül yaklaşım, öğrencilerin karşılaştıkları sorunları farklı perspektiflerden değerlendirmelerine ve çözüm üretme becerilerini daha da geliştirmelerine zemin hazırlar. Modelin kapsayıcı yönü, fırsat eşitliğinin öncelik haline getirilmesiyle belirginleşir. Özel gereksinimli öğrenciler için yapılan uyarlamalar, toplumsal cinsiyet eşitliğinin sağlanması ve dezavantajlı grupların eğitime adil erişiminin temini, TYMM'nin vazgeçilmez ilkeleri arasında yer alır (Ülçay, 2024). Nitekim beden eğitimi öğretmenlerinin kaynaştırma uygulamalarına yönelik yeterlikleri, bu sürecin başarısında ve öğrencilerin derse yönelik tutumlarında belirleyici bir faktördür (Sağın ve Karadaş, 2023).

Bu durum, özellikle günümüzün dijital dünyasında öğrencilerin hem akademik hem de profesyonel hayatlarında ihtiyaç duyacakları temel bir beceri alanı olarak değerlendirilmektedir. Beden eğitimi alanında bu kapsayıcı yaklaşım, farklı engel türlerine sahip öğrenciler için uyarlanmış oyun ve spor etkinlikleri ile kız ve erkek öğrencilerin eşit şartlarda spora katılımının sağlanması şeklinde somutlaşmıştır. Böylece eğitimde hem bireysel farklılıkların gözetilmesi hem de toplumsal bütünleşmenin güçlendirilmesi hedeflenmiştir.

Sonuç olarak; öğrenci merkezli ve kapsayıcı yaklaşım, TYMM'nin yalnızca bir eğitim modeli olmadığını, aynı zamanda toplumsal eşitlik ve adaletin de temelini oluşturan bir vizyon sunduğunu göstermektedir.

3. TYMM'nin Beden Eğitimi Vizyonu

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) kapsamında beden eğitimi, yalnızca bir ders ya da fiziksel etkinlik alanı olarak değil, bireyin bütüncül gelişiminin temel bileşenlerinden biri olarak ele alınır. Hareket, insanın en temel gereksinimlerinden biridir ve durağan modern yaşam koşullarında bu ihtiyaç daha da kritik hâle gelmiştir. Beden eğitimi; bireyin hem fiziksel hem de zihinsel gelişimini destekleyen, duygu ve düşüncelerini ifade etmesine imkân tanıyan bir alan olarak tanımlanır (Balcıoğlu et al., 2005). TYMM'de bu yaklaşım; sağlıklı yaşam kültürü, aktif vatandaşlık ve toplumsal bütünleşme hedefleriyle ilişkilendirilmiş, beden eğitiminin zihinsel ve sosyal gelişimde de merkezi bir rol üstlenmesi sağlanmıştır.

Beden eğitimi yalnızca bir ders dalı olmaktan öte, kültürün nesilden nesile aktarımını da sağlayan bir platformdur. Spor ise, birey ve toplumu yalnızca fiziksel açıdan etkilemekle kalmayıp, kültürel ve sosyal boyutlarda da iz bırakan bir olgu olarak kabul edilir (Kuter ve Kuter, 2012).

Spor kültürü, bireylere sadece hareket becerileri kazandırmakla sınırlı kalmaz; aynı zamanda aidiyet, iş birliği, paylaşım, mutluluk ve estetik

takdir gibi değerlerin içselleştirilmesine de yardımcı olur. Bunun yanı sıra sporun toplumsal yaşamdan ayrı düşünülemeyeceği ve toplumsal sorunların spor kültürüne yansiyebileceği gerçeği Erdemli (2008) tarafından da vurgulanmıştır.

TYMM ile beden eğitimi vizyonu kapsamlı bir perspektifle şekillendirilerek, öğrencilerin yalnızca fiziksel açıdan aktif olmaları değil, aynı zamanda toplumsal sorumluluk bilincine sahip, kültürel değerlerle bütünleşen ve eleştirel düşünme yetisine sahip bireyler haline gelmeleri amaçlanmıştır. Buradaki temel husus, beden eğitiminin sadece “hareket ettirme” fonksiyonunun ötesinde, toplumsal uyumu güçlendiren ve değer aktarımını sağlayan etkili bir eğitim aracı olarak konumlandırılmasıdır. Özgün bir bakış açısıyla değerlendirildiğinde; TYMM’nin beden eğitimi vizyonu öğrencilere “sağlıklı yaşam bilinci” aşılama hedeflerken, onları küresel spor akımlarıyla da tanıştırmıştır. Dijitalleşen dünyada e-spor, çevrimiçi spor platformları ve giyilebilir teknolojiler gibi yenilikçi uygulamalar, beden eğitiminin sınırlarını genişletmektedir. Bu çerçevede TYMM, beden eğitimi klasik kalıplardan çıkarıp çağın ihtiyaçlarına yanıt veren modern bir boyuta taşımıştır.

4. Değerler Eğitimi ve Beceri Odaklılık

Toplumsal ve insani değerler, bireylerin hem kişisel hem de sosyal yaşamlarının şekillenmesinde kritik bir rol oynar. Eğitim sisteminin tüm unsurlarının değerler eğitimine duyarlı ve bilinçli yaklaşması büyük önem taşır. Bu bağlamda beden eğitimi öğretmenleri ve dersleri, değer aktarımında en etkili alanlardan biri olarak öne çıkmaktadır (Kuter ve Kuter, 2012).

Beden eğitimi ve spor; yalnızca madalya ve kupa kazandıran bir alan değil, aynı zamanda topluma disiplin, kurallara saygı ve sosyal barış bilincini kazandıran güçlü bir araç hüviyetindedir (Güven, 1992). Spor eğitimi alan bireylerin başarıya önem vermekle birlikte parayı ve statüyü birincil amaç olarak görmeyip, daha derin insani değerleri benimsediği bilinir (Balcıoğlu ve ark., 2005). Bu veriden hareketle, sporun değerler eğitimindeki etkisini güçlü biçimde gösterdiği söylenebilir.

TYMM, değerler eğitimi beden eğitimi aracılığıyla öğrencilerin iş birliği, dayanışma, adalet, saygı, liderlik gibi özellikleri içselleştirmeleri adına bir fırsat alanı olarak görür. Bu değerlerin ölçülmesi ve takibi, gençlerin ahlaki gelişimlerinin sportif bağlamda değerlendirilmesi açısından önem arz etmektedir (Yücekaya, Sağın ve Güllü, 2022). Spor etkinlikleri, yalnızca fiziksel becerilerin değil, aynı zamanda bu değerlerin doğal yollarla öğrenilmesini sağlar.

Diğer taraftan, TYMM’de beceri temelli yaklaşım da merkeze alınmıştır. Günümüz dünyasında yalnızca bilgi temelli eğitim-öğretim süreçlerinin yetersiz kaldığı, bireylerin yüksek becerilerle donatılması gerektiği vurgulanmaktadır (Arı & Boyraz, 2023). Benzer şekilde, küresel sorunların disiplinlerarası beceri odaklı eğitim anlayışıyla çözülebileceğine işaret edilmiştir (Karabey & Erdoğan, 2023). TYMM’nin beceri temelli program yapısı, bilgi kümeleriyle birlikte kavramsal ve alan becerilerini ilişkilendiren döngüsel bir tasarım sunar (MEB, 2024).

UNESCO gibi uluslararası kuruluşların da beden eğitimi ve sporun değer aktarımındaki rolünü desteklediği; birçok ülkenin spor derslerini artırarak gençleri değerler ve becerilerle donatmayı hedeflediği görülür (Mengütay, 1993).

Özgün bir yorum olarak; TYMM’nin değerler ve beceri odaklı yaklaşımı ile öğrencilerin yalnızca okul ortamında değil, toplumsal yaşamın her alanında sorumluluk sahibi, etik değerlere bağlı ve sağlıklı bireyler olmaları hedeflenmiştir. Böylelikle beden eğitimi, hem bireysel gelişimi hem de toplumsal bütünleşmeyi destekleyen stratejik bir eğitim aracı haline gelmiştir.

5. Ölçme – Değerlendirme Yaklaşımı

TYMM, geleneksel not odaklı ölçme yaklaşımlarını aşarak, süreci ve öğrencinin gelişimini merkeze alan bir değerlendirme anlayışını benimser. Bu yaklaşım, yalnızca sonuca odaklanmak yerine, öğrencinin öğrenme sürecinde sergilediği çaba, gelişim ve beceri kazanımlarını dikkate almaktadır. Böylelikle ölçme-değerlendirme süreci, öğrencinin başarılarının çok yönlü ve adil biçimde izlenmesine olanak tanır (MEB, 2024).

Modelde kavramsal beceriler, alan becerileri, içerik bilgisi ve programlar arası bileşenler bir bütünlük içinde ele alınmış; öğrencinin yalnızca bilişsel değil, aynı zamanda sosyal, ahlaki ve entelektüel yönlerden gelişimi değerlendirmeye tabi tutulmuştur (Ülçay, 2024). Bu bütüncül yaklaşım, bireyin sahip olduğu eğilimlerin (niyet, duyarlılık, isteklilik gibi) de ölçme sürecine dâhil edilmesini öngörür.

Performans temelli değerlendirme araçları bu yeni anlayışın merkezinde yer alır. Öğrenci portfolyoları, beceri rubrikleri ve gözlem formları gibi araçlar, öğrencilerin gelişimlerini uzun vadeli ve çok boyutlu olarak izlemeyi mümkün kılar. Ayrıca öz değerlendirme ve akran değerlendirmesi gibi yöntemler, öğrencilerin öğrenme süreçlerine aktif katılımını artırmakta ve sorumluluk bilincini güçlendirmektedir. Beden eğitimi bağlamında bu yaklaşım; performans temelli ölçme araçları ve beceri rubrikleriyle

öğrencilerin yalnızca fiziksel performansını değil, takım çalışması ve değer temelli davranışlarını da ölçecek şekilde kurgulanmıştır.

Dijitalleşmenin eğitimdeki yükselişi ölçme-değerlendirme süreçlerine de yansımıştır. Dijital ölçme araçları ve çevrimiçi değerlendirme sistemleri öğrencilerin anlık geri bildirim almasını sağlarken, öğretmenlerin de öğrenme sürecini daha etkin izlemesine olanak verir. Bu durum, beden eğitimi gibi uygulamalı derslerde bile öğrenci performanslarının somut verilerle desteklenmesine imkân sunmaktadır.

Özgün bir yorum olarak şu husus vurgulanmalıdır: TYMM'nin ölçme-değerlendirme yaklaşımı sadece öğrenciyi değerlendiren bir sistem değil, aynı zamanda öğretmenlerin öğretim süreçlerini iyileştirmelerine yardımcı olan bir geri bildirim mekanizması işlevindedir. Böylelikle ölçme-değerlendirme, hem öğrenme hem de öğretim için çift yönlü bir gelişim aracına dönüşmüştür.

6. Çağın Gereklilikleri

Teknoloji, günümüzde yaşamın hemen her alanına nüfuz etmiş durumdadır. Eğitimden sağlığa, tarımdan sanayiye kadar geniş bir alanda kullanılan teknolojik araçlar, eğitim sistemini de köklü bir dönüşüme zorlamaktadır. İlk programlanabilir bilgisayarın 1930'lu yıllarda geliştirilmesiyle başlayan süreç, bugün artırılmış gerçeklik, sanal gerçeklik ve giyilebilir cihazlar gibi ileri teknolojilerin eğitimde kullanımına kadar evrilmiştir (Şahinaslan, 2020).

Eğitim alanındaki bu dönüşüm, beden eğitimi ve spor derslerini de kapsar. Görerek, yaparak ve yaşayarak öğrenmeye dayalı bu dersler, teknolojik araçların entegrasyonu sayesinde daha aktif ve eğlenceli hâle gelmiştir (Alaeddinoğlu, 2020). Kalp atım ölçerler, hareket takip sensörleri, mobil uygulamalar ve video tabanlı analiz araçları, öğrenci performanslarını izleme ve değerlendirme süreçlerini kolaylaştırır. Yeni teknolojiler arasında artırılmış gerçeklik ve sanal gerçeklik gözlüklerinin de derslerde kullanılmaya başlandığı görülür (Karadağ, 2023). Bu araçlar, beden eğitimi derslerini öğrenciler için daha motive edici ve etkileşimli kılmaktadır. TYMM'de bu yön; artırılmış gerçeklik, sanal spor deneyimleri, giyilebilir sağlık teknolojileri ve dijital takip sistemleriyle zenginleştirilmiş, böylece öğrencilerin hem sağlıklı yaşam farkındalığı hem de dijital çağın gerekliliklerine uygun beceriler kazanmaları amaçlanmıştır. TYMM çerçevesinde hedeflenen dijital okuryazarlık becerilerinin öğrencilere aktarılabilmesi, öğretmenlerin de bu konuda donanımlı olmasını zorunlu kılar. Özellikle Web 2.0 araçlarının etkin kullanımı ile öğretmenlerin mesleki yeterlik inançları arasında pozitif bir ilişki olduğu göz önüne alındığında (Uğraş ve Aslan, 2022), yeni programın

başarısı için öğretmenlerin dijital içerik geliştirme yönünde desteklenmesi kritik önem taşımaktadır.

Bununla birlikte, çağın en büyük sorunlarından birinin obezite ve hareketsizlik olduğu bilinmektedir. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre çocuk ve gençler arasında fiziksel aktivite eksikliği giderek artmaktadır. TYMM, beden eğitimi derslerini bu bağlamda yalnızca sportif beceri kazandırma alanı olarak değil, aynı zamanda sağlıklı yaşam ve hareket kültürünü toplumsal bir bilinç haline getirme aracı olarak konumlandırır.

Çevre duyarlılığı ve sürdürülebilirlik de çağdaş eğitim anlayışının ayrılmaz bir parçasıdır. Beden eğitimi, doğayla bütünleşen aktiviteler (doğa yürüyüşleri, açık hava sporları, çevre temalı etkinlikler) aracılığıyla öğrencilere ekolojik farkındalık kazandırmakta önemli bir role sahiptir. Böylece sporun yalnızca bireysel gelişim değil, aynı zamanda çevre bilinci ve toplumsal sorumluluk için de bir eğitim aracına dönüştüğü söylenebilir.

Özgün bir yorum olarak; TYMM'nin, çağın gerekliliklerine uyum sağlamak adına beden eğitimi derslerini yalnızca fiziksel gelişim odaklı değil, aynı zamanda dijital, çevresel ve sosyal boyutları kapsayan çok yönlü bir eğitim alanı haline getirdiği ifade edilebilir. Bu yaklaşım, sporun birey-toplum-çevre üçgeninde bütünleştirici bir güç olduğunu ortaya koymaktadır.

Sonuç ve Genel Değerlendirme

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM), yalnızca bir eğitim programı değil; aynı zamanda Türkiye'nin geleceğini şekillendirmeyi hedefleyen bütüncül bir vizyon olarak öne çıkmaktadır. Eğitim sisteminin yeniden yapılandırılması sürecinde öğrenci merkezli yaklaşım, kapsayıcılık, değerler eğitimi, ölçme-değerlendirme reformu ve çağın gerekliliklerine uyum gibi unsurlar modelin temel taşlarını oluşturmuştur.

Bu bölümde ele alınan içerikler göstermektedir ki; TYMM'nin getirdiği yenilikler eğitim sistemine yalnızca yapısal bir değişim katmakla kalmamış, aynı zamanda bireyin zihinsel, duygusal, sosyal ve bedensel gelişimini destekleyen bütüncül bir eğitim anlayışı sunmuştur. Özellikle beden eğitimi ve spor alanında hareket kültürü, sağlıklı yaşam bilinci, toplumsal değerlerin aktarımı ve çevresel duyarlılık gibi boyutlar ön plana çıkarılmıştır. Bu durum, beden eğitiminin artık yalnızca fiziksel aktivite değil, aynı zamanda toplumsal uyum ve kültürel bütünleşmenin de aracı olduğunu kanıtlar niteliktedir.

TYMM ile Türkiye'nin yalnızca küresel eğitim trendleriyle uyumlu hâle getirilmesi değil, aynı zamanda kendi milli kimliği ve değerleriyle bütünleştirilmesi de hedeflenmiştir. Bu yönüyle modelin, evrensel olan ile

yerel olanı sentezleyen bir eğitim yaklaşımı geliştirdiği görülür. Ancak, bu vizyonun hayata geçirilmesinde öğretmen eğitimi, uygulama süreçlerinin izlenmesi ve toplumsal farkındalık oluşturulması kritik önem arz etmektedir.

Sonuç olarak; Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, bilgi ve beceri temelli yaklaşımıyla 21. yüzyılın gerekliliklerine cevap verecek, öğrencileri küresel rekabet koşullarına hazırlarken aynı zamanda kendi kültürel değerlerine bağlı bireyler olarak yetiştirecek güçlü bir dönüşüm potansiyeli taşır. Bu yönüyle TYMM, geleceğin eğitim politikalarına yol gösterici bir rehber ve Türkiye'nin "maarif vizyonunun" somut bir yansıması olarak değerlendirilmelidir.

Kaynakça

- Alaeddinoğlu, V. (2020). *The attitudes of university students' regarding physical education and sports lesson*. Ambient Science: Physical Education & Sports, 7(1), 165–169.
- Arı, S., & Boyraz, C. (2023). K-12 beceri eğitiminde üst düzey düşünme becerileri: Sosyal bilgiler dersi örneği. *Milli Eğitim Dergisi*, 52(1), 601–626.
- Balcı, A. (2021). *Karşılaştırmalı eğitim sistemleri*. Pegem Akademi.
- Balcioğlu, B., Özbek, A., Sungur, N., Sivrikaya, K., & Tekin, A. (2005). Beden eğitimi ve spor bölümü öğrencilerinin değer sistemleri ve sorun çözmedeki yeterliliklerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 7(1), 91–99.
- Erdemli, A. (2008). *Spor yapan insan*. E Yayınları.
- Güven, Ö. (1992). Spor anlayışımız ve sporun sosyo-psikolojik işlevi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 8(1), 1–? (Sayfa aralığı kaynakta verilmemişti; siz biliyorsanız ekleyelim.)
- Karabey, B., & Erdoğan, A. (2023). K12 beceriler çerçevesi Türkiye bütüncül modeli matematik alan becerileri. *Milli Eğitim Dergisi*, 52(1), 971–996.
- Karadağ, Ö. (2023). *Sekizinci sınıf beden eğitimi ve spor derslerinin dijital ve dijital olmayan teknoloji kullanımının öğrencilerin gelişim alanlarına etkisi: Bir karma desen araştırması* (Doktora tezi). Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü.
- Karasar, S. (2004). Eğitimde yeni iletişim teknolojileri—İnternet ve sanal yüksek eğitim. *TOJET: The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 3(4), 1–? (Sayfa aralığı belirtilmemiş.)
- Karataş, İ. H. (2024). Türkiye yüzyılı maarif modeli hakkında. *Alanyazın*, 5(1), 6–11.
- Kuter, F. Ö., & Kuter, M. (2012). Beden eğitimi ve spor yoluyla değerler eğitimi. *Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama*, (6), 75–94.
- Mengütay, S. (1993). Okul öncesi eğitim kurumlarında spor ve hareket eğitiminin önemi. *Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor II. Ulusal Kongresi*, Manisa.
- Millî Eğitim Bakanlığı. (MEB). (2022). *K12 beceri geliştirme programının çalışmaları başladı*. <https://www.meb.gov.tr/k12-becerigelistirme-programinin-calismalari-basladi/haber/25766/tr>
- Millî Eğitim Bakanlığı. (MEB). (2023). *K12 beceriler çerçevesi Türkiye bütüncül modeli*. MEB Yayınları.
- Millî Eğitim Bakanlığı. (MEB). (2024). *Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli Ortak Metni*. <https://tymm.meb.gov.tr/ortak-metin>
- Sağın, AE ve Karadaş, C. (2023). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Kaynaştırma Uygulamalarına İlişkin Yeterliklerinin Kaynaştırmaya Yönelik Duy-

- gu, Tutum ve Kaygılarını Yordayıcılığı. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24(1), 489-507. <https://doi.org/10.17679/inuefd.1242586>
- Şahinaslan, Ö. (2020). Yeni nesil teknolojiler. In G. Telli & S. Aydın (Eds.), *Dijital dönüşüm* (s. 32). Kültür Sanat Basımevi.
- Turgut, T. (2025). IFLA bilgi okuryazarlığı standartları bağlamında Türkiye yüzyılı maarif modelinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Bilgilerde Yeni Yaklaşımlar Dergisi*, 9(1), 1-35.
- Yıldırım, Y., & Çalışkan, A. (2024). Evaluation of the Türkiye century education model in terms of 21st century human profile. *Electronic Journal of Education Sciences*, 13(26), 204-220.
- Yücekaya, M. A., Sağın, A. E., & Güllü, M. (2022). Beden eğitimi ve spor dersi lise değer ölçeği: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Journal of Sport Sciences Research*, 7(2), 252-266.
- Ülçay, O. (2024). Türkiye yüzyılı maarif modeli değerlendirmesi. *Ulusal Eğitim Toplum ve Dünya Dergisi*, 1(2), 70-75.
- Uğraş, S., & Aslan, M. (2022). Beden eğitimi öğretmenlerinin WEB 2.0 içerik geliştirme yeterlilikleri ile uzaktan eğitim yeterlilikleri arasındaki ilişkide mesleki inancın aracı ve düzenleyici rolü. *Uluslararası Dağcılık ve Tırmanış Dergisi*, 5(2), 52-66.